

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 10P/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215200441
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Szalaiová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2215200441.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou Mgr. Erikou Szalaiovou vo veci starostlivosti o malol. detí: Z. Z., H.. XX.XX.XXXX, M. Z., H.. XX.XX.XXXX, Z. Z., H.. XX.XX.XXXX, L. Z., H.. XX.XX.XXXX zast. kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Dunajskej Strede, deti rodičov: matka - Z. K., H.. XX.XX.XXXX, C. Š. Č.. XX a otec - Z. Z., H.. XX.XX.XXXX, C. T. E., N. Č.. XXX/XX, o úpravu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu takto

rozhodol:

Súd malol. Z.B., H.. XX.XX.XXXX, Z.. M., H.. XX.XX.XXXX, Z.. Z., H.. XX.XX.XXXX B. Z.. L., H.. XX.XX.XXXX zveruje od 19.01.2015 do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude spravovať aj ich majetok.

Matka je povinná platiť výživné na malol. Z.B., H.. XX.XX.XXXX, Z.. M., H.. XX.XX.XXXX, Z.. Z., H.. XX.XX.XXXX B. Z.. L., H.. XX.XX.XXXX mesačne vo výške po 30% zo sumy životného minima, na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, ktoré výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca predom otcovi.

Dlh na zročnom výživnom za obdobie od 19.01.2015 do 31.05.2015 je suma vo výške 476,60 €.

Matka je povinná zaplatiť otcovi dlh na zročnom výživnom v mesačných splátkach po 10,-€, spolu s bežným výživným tak, že omeškanie splnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd styk matky s malol. Z., H.. XX.XX.XXXX, Z.. M., H.. XX.XX.XXXX, Z.. Z., H.. XX.XX.XXXX B. Z.. L., H.. XX.XX.XXXX neupravuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Otec maloletých detí návrhom zo dňa 19.01.2015 sa domáhal na tunajšom súde o úpravu práv a povinností voči maloletým deťom.

Matka ma,lol. Detí k návrhu sa nevyjadřila, na ústne pojednávanie sa nedostavila, preto súd poukazujúc na § 101 ods. 2 O..sp. vec prejednal v neprítomnosti matky.

Kolízna opatrovníčka navrhla súdu poukazujúc na správu zo šetrenia malol. deti zveriť otcovi, ktorý o malol. deti riadne sa stará a určiť výživné podľa zárobkových možností a schopností matky.

Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočutím otca, kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s pripojenými listinnými dôkazmi a to najmä rodným listom malol. detí ako na č.l. 7-10, rozsudkom tunajšieho súdu 11C 289/2014 o návrhu na zapretie otcovstva, správou zo šetrenia ako na č.l. 19, lustráciou v SP na

matku ako na č.l. 23 až 26, správou sociálnej poisťovne ako na č.l. 32, 37, správou úradu práce, soc. vecí a rodiny Dunajská Streda ako na č.l. 33, oznámením úradu práce, soc. vecí a rodiny Trnava ako na č.l. 38, obsahom spisov 9P 71/2014, 10P 25/2011 a a ustálil nasledovný skutkový stav vecí:

Otec malol. detí v návrhu ako ja na ústnych pojednávaniach uviedol, že s matkou malol. detí v druhovskom pomere. Otcovstvo k malol. deťom bolo uznané na matrike dňa 12.01.2015. Poukázal ďalej na to, že matka malol. detí uzavrela manželstvo s P. K. dňa XX.XX.XXXX. manželia žili spolu asi pol roka, potom vznikli medzi nimi nezhody, rozšli sa, no nerozvedli sa. Po rozchode žila matka malol. detí od roku 1990 s iným mužom, s ktorým sa jej narodili deti P., A., A., C. a t. č. plnoletá N.. S týmto mužom žila do roku 1999. V roku 2000 nadviazala matka známosť s otcom malol. detí, s ktorým od septembra 2002 do júna 2010 žila v spoločnej domácnosti. Z tohto spolužitia sa narodili deti Z., dvojčičky Z. B. M., L., A. B. Ž.. Manželstvo matky malol. detí a P. K. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II pod č. 15C 544/00 dňa XX.XX.XXXX. Uviedol ďalej, že manžel matky nakoľko od roku 1989 nemal o matke malol. detí žiadne informácie, nevedel ani, že sa jej narodili ešte počas trvania manželstva deti. Pre nevedomosť nepodal návrh na zapretie otcovstva k malol. deťom v určenej lehote. Malol. deti N., Z., Z. B. M. boli po rozvoze zverené do výchovy matke a malol. L. sa narodila už po rozvoze. Len u malol. detí A. B. Ž. Z. bolo otcovstvo bolo uznané. Dňa 02.06.2010 matka malol. detí opustila rodina a zobral so sebou aj malol. M.. Od tej doby matka často menila svoje bydlisko. V roku XXXX sa jej narodilo ďalšie dieťa H. K.. V decembri 2013 sa k navrhovateľovi od matky vrátil aj malol. M.. Poukázal ďalej na to, že o deti sa matka vôbec nezaujíma, neprispieva na ich výchovu a tohto času žije spolu s malol. H. N. Š.. Uviedol ďalej, že tunajší súd svojím rozhodnutím č. 11P 11/2011 zo dňa 29.03.2011 zveril malol. A. B. Ž. do výchovy otca. Rozsudkom tunajšieho súdu 10P 25/2011 mu bola zverená malol. N. K. do náhradnej osobnej starostlivosti. Uviedol ďalej, že ďalším rozsudkom tunajšieho súdu č. 11C 289/2014 súd určil, že P. K. nie je otcom malol. detí a to Z., H.. XX.XX.XXXX, M., H.. XX.XX.XXXX, Z., H.. XX.XX.XXXX B. Z., L., H.. XX.XX.XXXX. Otcovstvo k malol. deťom bolo uznané na matrike v M. K. dňa XX.XX.XXXX a bol zapísaný ako otec do rodných listov detí. Poukázal ďalej na to, že matka nežije s rodinou, o deti sa nezaujíma, preto má záujem prevziať ich výchovu a starostlivosť. Uviedol ďalej, že žiada aby súd zveril od 19.01.2015 malol. deti do jeho osobnej starostlivosti, určil výživné zo strany matky od tej doby, pričom uviedol, že matka žiadne výživné na deti neplatila. Určil styk matky s malol. deťmi nežiadal. Kolízna opatrovníčka navrhla návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Matka malol. detí na ústne pojednávanie sa nedostavila, napriek tomu, že doručenie mala riadne vykázané, k návrhu sa nevyjadřila, preto súd poukazujúc na § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti matky.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o rodine rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonov, na ktoré nie je spôsobilé.

Podľa § 36 ods. 1 zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinnosti.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 5 veta prvá zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Vyživovacia povinnosť predstavuje obsahovú zložku základných rodinných vzťahov- je praktickým vyjadrením ekonomickej funkcie rodiny, ktorej účelom je zabezpečiť pre svojich členov uspokojovanie materiálnych potrieb a to vzájomnou pomocou podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Jednotlivé druhy vyživovacej povinnosti sú dané kogentne a nemožno ich vykladať rozširujúco. Systém vyživovacích povinností predstavuje mechanizmus, ktorý má v rámci blízkych príbuzenských vzťahov zabezpečiť, že žiadna osoba nezostane bez prostriedkov na výživu, pokiaľ je v možnostiach a schopnostiach blízkych príbuzných túto osobu živiť. Najdôležitejšími vyživovacími povinnosťami sú vyživovacia povinnosť rodičov k deťom.

Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom tak predstavuje jeden z dvoch základných pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej skupine osôb spoločnosti - deťom. Povinnými subjektmi sú rodičia dieťaťa - t. j. matka a otec. Právo dieťaťa na výživu voči rodičom vzniká jednoznačne najskôr narodením, ustanovenia § 7 ods. 1 druhej vety OZ nemožno použiť. Momentom oddelenia živého dieťaťa od tela matky (pôrodom) vznikne ex lege obom rodičom povinnosť (§ 28) starať sa sústavne a dôsledne o výživu svojho maloletého dieťaťa v miere danej odseku 2 tohto paragrafu.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Kedy nastane takýto faktický stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a podobne.

Vyživovacia povinnosť rodičov sa pri rozhodovaní posudzuje vždy samostatne pre každého z nich. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť podľa odseku 4 § 62 ZR-. Druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení napríklad bývania (povinný poskytuje oprávnenému bývanie), alebo stravovania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhradzovanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a podobne) a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Platobné miesto pre plnenie výživného závisí od skutočnosti, ako je zabezpečovaná osobná starostlivosť o dieťa. Ak je dieťa zverené do výlučnej osobnej starostlivosti jedného rodiča, potom je platobným miestom tento rodič, pričom súd môže určiť povinnosť plniť mu výživné do rúk (v hotovosti alebo poštovou poukázkou) alebo na účet, ktorý môže v rozhodnutí uviesť.

Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisia, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Jednoznačne tak životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič. Miera životnej úrovne je objektívne zistiteľná rôznymi dôkazmi. Môže ju preukazovať napr. výška mesačných nákladov rodiča, a to v súhrne, ale aj jednotlivé položky. Smerodajnou môže byť výška tých položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné a ktoré signalizujú prebytok finančných prostriedkov (účty za mobilný telefón, účty za internet, dovolenky, pohonné hmoty do auta, poisťky, sporenie a podobne). Signifikatnou môže byť tiež prevzatého hypotekárneho úveru, pretože nie je pravdepodobné, že peňažný ústav poskytne vyšší hypotekárny úver záujemcovi, ktorý dostatočne nepreukáže schopnosť splácať ho v určenej výške. Pri skúmaní položky úveru je tiež dôležité zistiť, na aký účel bol úver poskytnutý (napr. kúpa domu, bytu a podobne), na aké obdobie boli splátky spočítané, akú časť kúpnej ceny poskytol rodič zo svojich prostriedkov atď. nezanedbateľnú výpovednú hodnotu má skutočnosť, na akom motorovom vozidle rodič jazdí, aké sú mesačné náklady na toto vozidlo (nájom, leasing, poisťky, servis a podobne), kde býva, aké má koníčky, či sú finančné náročné, alebo nie a podobne. Hospodárenie rodiča by malo byť preukázané dostatočne transparentne.

Pokiaľ rodič argumentuje tým, že jemu samému prispievajú na úhradu jeho potrieb rodičia alebo tretie osoby (manžel, druh), teba vziať do úvahy, či sa rodič sám dokázal oprostíť finančných potrieb, ktoré už nedokázal uhradiť, alebo si ich ponechal, len úhradu presunul na svojich rodičov resp. tretej osobe. Vodiacom zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Pokiaľ je životná úroveň rodičov nízka a nemajú možnosť ju zvyšovať - je nevyhnutné obmedziť nároky dieťaťa a prispôbiť ich takejto životnej úrovni. Zákon totiž neustanovuje rodičom povinnosť zvyšovať životnú úroveň dieťaťa. Rozdielnosť životnej úrovne oboch rodičov sa premieta do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti.

Ak dieťa žije s rodičom, ktorého životná úroveň je porovnateľne nižšia než životná úroveň druhého rodiča, potom možno zaviazat povinného rodiča aj na plnenie všetkých preukázaných oprávnených potrieb dieťaťa, pričom súd bude vychádzať z predpokladu, že druhý rodič plní svoju vyživovaciu povinnosť

formou osobnej starostlivosti a uspokojovania bytových potrieb dieťaťa. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Tento však treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú reálne dosahovaný zárobok o subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosti (fyzická zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav, pracovné ponuky, časový priestor, prax, skúsenosti v odbore a podobne). Možnosti rodiča ovplyvňujú ak objektívne okolnosti (dopyt na trh práce). Pre posúdenie možnosti a schopností povinného rodiča, teda nie sú rozhodujúce jeho skutočne zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom základných vedomostí, pracovných skúseností a podobne.

Majetkové pomery rodiča možno preukázať výpismi z listov vlastníctva nehnuteľností, technickým preukazom (motorového vozidla), resp. inými dôkazmi, ktoré sú spôsobilé osvedčiť stupeň majetkového zabezpečenia rodiča.

Príjem rodiča predstavuje tiež odmena za práce nadčas, pri ktorej však treba zohľadniť do určitej miery tiež zvýšenie osobitné vypätie rodiča a skutočnosť, že s prácou s prácou nadčas nemožno dlhodobo počítať, ako s oblikatorným činiteľom zvyšovania vlastného príjmu. Do príjmu rodiča v pracovnom pomere sa zohľadnia aj benefity z pracovného pomeru ako sú diéty alebo poskytnuté finančné náhrady za auto, resp. mobilný telefón tak, že si ich súd započíta ako faktory, určujúce životnú úroveň rodiča.

Schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodiča treba posudzovať vždy komplexne - najlepším ukazovateľom je práve životná úroveň rodiča. Ani túto však nemožno absolutizovať, pretože ak rodič má dostatočné majetkové pomery na to, aby dieťaťu zabezpečil vyššiu životnú úroveň, avšak sám svoje potreby obmedzuje, odopiera si a šetrí, potom treba pri hodnotení dôkazov vychádzať z možnosti životnej úrovne rodiča a nie jej reálneho stavu.

Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa prv urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku (ustanovenia § 154 ods. 1 O.s.p.).

Výška mesačných nákladov na dieťa má predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa tak, aby bol jednoznačne určiteľná. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady, súvisiace s plnením školské dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón.

Pokiaľ to životná úroveň rodiča dovoľuje, treba zohľadniť tiež náklady na voľnočasové aktivity, dovolenky, výlety, detské tábory, lyžiarsky kurz a podobne tak, aby sa deti podieľali na výhodách vyššej životnej úrovne rodičov. Práve pri posudzovaní otázky, čo súd zahrnie do oprávnených nákladov na dieťa, sa navyše prejaví porovnanie životnej úrovne rodičov a dieťaťa. Pokiaľ napr. rodič pravidelne opakovan v roku trávi dovolenku v zahraničí, má dieťa právo zdieľať s ním jeho životnú úroveň a teda tento rodič buď dieťa berie so sebou, alebo dieťa so sebou na dovolenky neberie, a vznikne mu povinnosť prispievať na náklady dieťaťa na dovolenku, ktoré vynaloží za dieťa druhý rodič. Položky, ktoré sa pravidelne mesačne opakujú (strava, mobilný telefón, električka), ale aj tie, ktoré sa opakujú pre vážnu väčšinu v mesiacoch roku (družina, školné, stravné, poplatky za záujmovú činnosť dieťaťa a podobne) možno uviesť v konkrétnej výške aktuálne za mesiac.

Avšak ani určenie výšky výživného na spotrebné náklady dieťaťa nie je bezhraničné. Za súčasného právneho stavu nemožno priznať spotrebné mesačné výživné vo výške vyššej, než sú preukázané náklady na dieťa, a to ani v prípade, ak to pomery rodiča dovoľujú. Možno však - ak to pomery (možnosti, schopnosti a majetok) zaviazaného rodiča odôvodňujú, určiť okrem povinnosti platiť spotrebné výživné aj povinnosť plniť splátky výživného, určeného na tvorbu úspor, podľa ustanovenia § 63 ods. 3 ZR. Toto výživné má slúžiť na tvorbu úspor dieťaťa tým, že sa budú prostriedky zasielané povinným rodičom kumulovať na osobitnom účte maloletého, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Akékoľvek nakladanie s týmto nespotrebovateľným výživným maloletého je neprípustné bez súhlasu súdu. Môže byť použité výlučne pre potreby dieťaťa. Nesmie sa použiť na zvyšovanie životnej úrovne celej rodiny, a to ani výnosy z neho, pretože je osobitným majetkom maloletého oddelením od majetku spravovaného podľa § 32. Osobitosť tohto majetku je daná spôsobom jeho tvorby. Právo na výživné je výlučným osobným právom oprávneného dieťaťa, jeho smrťou zaniká, je neprevoditeľné a nescudziteľné.

Po stanovení konkrétnej výšky priemerných mesačných nákladov na dieťa môže súd pristúpiť k druhému kroku, ktorým je určenie miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov. Toto určenie závisí od viacerých faktorov. Na strane každého povinného sú to v prvom rade jeho zárobkové schopnosti a možnosti, majetkové pomery, životná úroveň, počet iných

vyživovacích povinností a ich výška, plnenie vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa a starostlivosťou o domácnosť, ktorej je dieťa členom, plnenie vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami nad rámec určeným súdnym rozhodnutím.

Z uvedeného vyplýva, že miera vyživovacej povinnosti rodičov k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká. Je nutné porovnať uvedené faktory u oboch rodičov navzájom a zohľadniť tiež osobnú starostlivosť o dieťa, prípadne starostlivosť o spoločnú domácnosť.

Po porovnaní všetkých kritérií u oboch rodičov súd rozdelí náklady na dieťa medzi rodičmi tak, že jednému z nich (ktorému nebude dieťa zverené do osobnej starostlivosti) určí výživné. Výživné je peňažná forma plnenia vyživovacej povinnosti. Povinný rodič ho bude platiť dieťaťu do rúk oprávneného rodiča, ktorý je povinný použiť ho na úhradu potrieb dieťaťa. Nie je vylúčené, aby povinný rodič prispieval aj nad rámec takto určeného výživného, avšak zákonnú povinnosť nemá.

Z uvedeného je zrejmé, že určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade, paušálne určenie výšky výživného percentuálnou sadzbou z preukázanej príjmu povinného rodiča náš zákon nepozná.

Pri stanovení miery povinnosti každého rodiča podieľať sa na výžive dieťaťa sa uplatňuje množstvo faktorov. Zákona priamo prikazuje súdu (dikcia „prihliada sa“) zohľadniť skutočnosť, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Osobná starostlivosť nie je zohľadňovaná len vo vzťahu k maloletým deťom. Miera prihliadnutia je ponechaná na úvahu súdu a bude závisieť najmä od veku, zdravotného stavu, potrieb dieťaťa, od jeho schopností a možností podieľať sa osobnú pomocou na uspokojovaní vlastných potrieb (§ 43 ods. 2, 3 ZR).

Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Zákonom nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Súdy nemajú povinnosť konkrétne skúmať otázku výšky životných nákladov rodiča, o vyživovacej povinnosti, ktoré sa koná. Pokiaľ súd vyzve povinného rodiča, aby predložil doklady o svojich výdavkoch, môže tento dôkaz slúžiť skôr na stanovenie jeho životnej úrovne, avšak nie ako dôkaz, že rodič nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby plnil primeranú vyživovaciu povinnosť voči svojmu dieťaťu.

Súd z výsledkov vykonaného dokazovania mal jednoznačne za preukázané, že manželstvo matky malol. detí a P. K. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. 15C 544/00 zo dňa 25.04.2003. Tunajší súd svojím rozsudkom zo dňa 20.10.2014 pod č. 11C 289/2014, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.11.2014 určil, že P. K. nar. 27.06.1964 nie je otcom malol. detí a to Z. K., H.. XX.XX.XXXX, M. K., H.. XX.XX.XXXX, Z. K., H.. XX.XX.XXXX B. L. K., H.. XX.XX.XXXX z matky Z. K., Q.. E., H.. XX.XX.XXXX. Navrhovateľ predložil súdu rodné listy malol. detí a to malol. Z. Z., H.. XX.XX.XXXX, ktorý bol vydaný XX.XX.XXXX, zväzok XXX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XXX, rodný list malol. M. Z., H.. XX.XX.XXXX, zo dňa XX.XX.XXXX, zapísaný vo zväzku XXX, ročníka XXXX, na strane XX, poradové číslo XXX, rodný list Z. Z., H.. XX.XX.XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, zapísaný vo zväzku č. XXX, ročník XXXX, na strane XX, poradové číslo XXX, rodný list L. Z., H.. XX.XX.XXXX zo dňa XX.XX.XXXX vo zväzku č. XXX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XX. Z predmetných rodných listov súd ďalej zistil, že ako otec je uvedený Z. Z., Q.. Z., H.. XX.XX.XXXX a matka Z. K., Q.. E., H.. XX.XX.XXXX. zo správy zo šetrenia, ktorý predložil súdu kolízny opatrovník zo dňa 04.05.2015 súd zistil, že bolo prešetrené výchovné prostredia otca malol. detí na adrese N. XXX/XX, T. E.. Kolízny opatrovník zistil, že otec malol. detí spolu s malol. deťmi býva v štvorizbovom rodinnom dome, ktorý rodinný dom je vo vlastníctve otca. Predmetný rodinný dom je riadne zariadený a pozostáva z obývacej izby, detskej izby, spálne, kuchyne, kúpeľne a WC. Malol. deti majú zabezpečené podmienky pre pokojný spánok, majú zabezpečené všetky veci osobnej potreby a majú vytvorený vhodný priestor aj na plnenie si školských povinností. Rodinný dom je udržiavaný v primeranom čistote a poriadku. S otcom malol. detí žije v spoločnej domácnosti aj malol. A. a malol. Ž., ktoré boli mu zverené do osobnej starostlivosti rozsudkom tunajšieho súdu 11P 11/2011 a ďalej malol. N. K., H.. XX.XX.XXXX, ktorá mu bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti rozsudkom tunajšieho súdu 10P 25/2011. Čo sa týka malol. detí M., Z., Z. B. L. navštevujú základnú školu v T. E., pričom majú pravidelnú školskú dochádzku a nemajú žiadne neospravedlnené hodiny. Malol. deti sú zdravé a majú len bežné zdravotné problémy. Stravujú sa v školskej jedálni, kde majú vybavený zvýhodnený obed, nakoľko otec malol. detí je poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Kolízny opatrovník poukazujúc na správu zo šetrenia uviedol, že otec malol. detí je schopný zabezpečiť starostlivosť o malol. deti a vie sa o nich riadne postarať. U otca malol. detí sú vytvorené vhodné podmienky pre výchovu a pre zdravý fyzický, psychický a sociálny vývin malol. detí. Poukazujúc na tú skutočnosť súd malol. detí ako vo výroku uvedené zveril do osobnej starostlivosti otca. Zároveň súd určil výživné na 4 malol. deti zo strany matky v sume po 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, poukazujúc na tú skutočnosť, že súd lustraval v

sociálnej poisťovne, z ktorej správy zistil, že matka malol. detí má od 22.07.2014 nepravidelný príjem, od 04.10.2013 do 12.11.2013, od 23.10.2013 do 26.06.2014, od 14.05.2014 do 22.05.2014 vykonala právu na základe dohody o vykonaní práce. Poukazujúc na tú skutočnosť súd určil výživné vo výške 30% zo sumy životného minima. Keďže otec žiadal zveriť malol. deti do jeho osobnej starostlivosti od 19.01.2015 súd určil matke dlh na zročnom výživnom za obdobie od 19.01.2015 do 31.05.2015 v sume 476,60 € (4x 27,16 + za január 12 dni, 119,15 € x 4 detí = 476,60 €). Zároveň súd povolil matke zaplatiť dlh na zročnom výživnom v mesačných splátkach po 10,-€ mesačne spolu s bežným výživným tak, že omeškanie splnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Nakoľko ani kolízny opatrovník ani otec nežiadali upraviť styk matky s malol. dieťaťom a keďže súd zistil, podľa oznámenie otca, že matka sa o malol. deti nestará, súd styk matky s malol. deťmi neupravil. Rozhodnutie o trovách konania sa opiera o § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 / O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodovanie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods. 3/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1/ O.s.p.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2/ O.s.p.).